

Balku Bálintné Tóth Jolán (2000)

1917. május 15-én születtem Földesen, egyszerű, de megbecsült családban, ahol egyedüli gyermek voltam. A családban és később Koroknai Mártonné (Börcsök Zsuzsanna) nagymamámnál szeretetteljes volt a családi légkör; istenfélő és adakozó, embertásaikon segíteni akaró, igazmondáson alapuló példa volt előttem. Ezt szívtam magamba gyermek és fiatal koromban, ami elkísért felnőtt életemben is, s ez határozza meg ma is cselekedeteimet. Talán Ady Endre költő fogalmazta meg igazán egyik költeményében az én életem hitvallását: „... Szeretni az embert és küzdeni, s hűn állni meg Isten s Ember előtt ... „

Drága férjem – akivel 41 évig éltünk boldog házasságban – 1968-tól haláláig, 1975-ig a Református Egyháznál harangozó volt. Ekkor kerültem én is közelebbi kapcsolatban az Egyházzal – hiszen sokszor helyettesítettem férjemet – és máig erőmhöz mértem szolgálom. Szeretettel gondolok vissza Márton Károly tiszteletes úrra és kedves családjára, mert fiatalkori hitemet erősítették azzal, hogy családjukban én szinte, mint „pót-családtag” sok-sok szeretetet, jószándékot, jószágot tapasztaltam és kaptam, s életükben és az én életemben is mindig Isten közelségét éreztem. Akkor 1968-ban bízott meg először a tiszteletes úr – ideadva egy 80 lapos füzetet – hogy szedjem a községben az egyházi adományokat és támogatásokat. Ezt a füzetet és még négyet írtam tele – szemüveg nélkül – 32 év alatt az Egyházat támogatók és az adományozók neveivel, adományiakat is feltüntetve. Ezeket a füzeteket máig is őrzöm. Ezeket nézegetve és számolgatva a pénz mostani értékével számolva a 32 év alatt – máig 7-8 millió forintot gyűjtöttem össze egymagam az Egyház támogatására. Boldog vagyok, hogy Szel Sámuel tiszteletes úr is, mint családtagot becsülnék és szeretnek, szeretettel vesznek körül. Természetemhez tartozik, hogy az Egyházat támogató idősebbeket, betegségük idején is felkeresem, és viszek Nekik mindig egy kis apróságot. Jóleső érzés, hogy falunkban – úgy érzem – mindenki szeret és tisztel. Úgyis mint embert és úgy is, mint az Isten és Egyház szolgálóját. S ez a legnagyobb fizetség fáradozásaimért.

Másik nagy-nagy Istentől kapott boldogság életemben, hogy négy gyermekemet, kilenc unokámat, tizenhét dédunokámat és egy ükunokámat ölelhetek át mérhetetlen szeretettel minden nap – gondolatban és a valóságos életben. Arra kérem a Mindenható Istent, hogy valamennyit tartsa jó egészségben és szeretetben Szüleikkel egyetemben.

62 évig éltem együtt Anyósommal békességben, és szeretettel gondoztam haláláig, 104 éves koráig. Végtelenül boldog vagyok, hogy a „Földes Községért Emlékérem” kitüntetést ebben az évben megkaptam. Arra kérem a Jóistent, hogy áldja meg az Egész Községet! Áldja meg a község Nagyjait és Kicsinyeit! Áldja meg a község Gazdagjait és Szegényeit egyaránt!

Készült: 2000. évben